

Cauza C-157/10

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA **împotriva** **Administración General del Estado**

(cerere de pronunțare a unei hotărâri
preliminare formulată de Tribunal Supremo)

„Libera circulație a capitalurilor — Impozit pe profit — Convenție pentru evitarea
dublei impuneri — Interdicție de a deduce impozitul exigibil, dar nerecuperat în alte
state membre”

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 decembrie 2011 . . . . . I - 13026

Sumarul hotărârii

1. *Întrebări preliminare — Competența Curții — Identificarea elementelor de drept al Uniunii relevante*
(art. 267 TFUE)
2. *Libera circulație a capitalurilor — Restricții — Dezavantaje care decurg din exercitarea în paralel a competențelor fiscale ale statelor membre — Admisibilitate — Condiție — Lipsa discriminării*
(art. 63 TFUE și 65 TFUE)

3. *Libera circulație a capitalurilor — Restricții — Legislație fiscală — Impozit pe profit — Sistem de evitare a dublei impunerii economice a veniturilor încasate sub formă de dobânzi, obținute într-un alt stat membru*

[*Tratatul CEE, art. 67 (devenit art. 67 din Tratatul CE, abrogat prin Tratatul de la Amsterdam); art. 63 TFUE și 65 TFUE; Directiva 88/361 a Consiliului, art. 1]*

1. Este de competența Curții, în cadrul procedurii de cooperare cu instanțele naționale instituite prin articolul 267 TFUE, să ofere instanței de trimitere un răspuns util, care să îi permită să soluționeze litigiul cu care este sesizată. Din această perspectivă, Curtea trebuie, dacă este cazul, să reformuleze întrebarea care îi este adresată. În același fel, pentru a oferi un răspuns util instanței aflate la originea unei trimiteri preliminare, Curtea poate fi obligată să ia în considerare norme de drept al Uniunii la care instanța națională nu a făcut trimitere în întrebările sale preliminare.
2. În lipsa unor măsuri de unificare sau de armonizare la nivelul Uniunii, statele membre rămân competente în ceea ce privește definirea, pe cale convențională sau unilaterală, a criteriilor de repartizare a competențelor lor fiscale, în special în scopul eliminării dublei impunerii. Acestora le revine obligația de a lua măsurile necesare pentru a preveni situațiile de dublă impunere, utilizând, printre altele, criteriile urmate în practica fiscală internațională. Dezavantajele care pot decurge din exercitarea în paralel a competențelor fiscale ale unor diferite state membre, în măsura în care această exercitare nu este discriminatorie, nu constituie restricții privind libertățile de circulație. Astfel, în măsura în care statele membre nu sunt obligate să își adapteze propriul sistem fiscal la diferitele sisteme de impozitare din alte state membre în scopul, printre altele, de a elimina dubla impunere, *a fortiori* aceste state nu

(a se vedea punctele 18 și 19)

sunt obligate să își adapteze propria reglementare fiscală pentru a permite unui contribuabil să beneficieze de un avantaj fiscal acordat de un alt stat membru în cadrul exercitării competențelor sale fiscale, în măsura în care reglementarea în cauză nu este discriminatorie.

(a se vedea punctele 31 și 38-39)

3. Articolul 67 din Tratatul CEE și articolul 1 din Directiva 88/361 pentru punerea în aplicare a articolului 67 din tratat [articol abrogat prin Tratatul de la Amsterdam] nu se opun unei reglementări a

unui stat membru care, în cadrul impozitului pe profit și printre normele care urmăresc evitarea unei duble impuneri, interzice deducerea cuantumului impozitului datorat în alte state membre ale Uniunii pentru venituri obținute pe teritoriul acestora și supuse respectivului impozit atunci când, în pofida caracterului său exigibil, acest cuantum nu este plătit ca urmare a unei scutiri, a unei reduceri sau a oricărui alt avantaj fiscal, în măsura în care această reglementare nu este discriminatorie în raport cu tratamentul la care sunt supuse dobânzile obținute în statul membru în cauză, ceea ce este de competența instanței naționale să verifice.

(a se vedea punctul 46 și dispozitivul)